

[Anne Grete Holmsgård]

Der har faktisk været nogle støtteordninger, hvorefter man kunne få støtte til udvikling af renere teknologi, men erfaringerne viser, at der ikke er ret mange, der søger den. Der skal altså en hånd med, hvis det virkelig skal batte. Det kan jo ikke hjælpe noget, at man læner sig tilbage og siger: fint, vi vil meget gerne have en førerstilling, og så i øvrigt ikke gør noget.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man ikke kan give selektiv støtte til udvikling af renere teknologier, når ministeren mener, at det i øvrigt er udmærket med selektiv støtte. Man kan jo vælge nogle bestemte områder ud og så satse på dem. Det hjælper ikke noget at drømme sig til, at de 25 mill. kr. over 3 år hjælper. For det første betyder det jo, at projekterne vil være meget få, for det andet betyder det, at egentlig langsigtede projekter, der kræver en eller anden form for forskning, overhovedet ikke kan komme ind under programmet, for det kan ikke nås inden for 3 år.

Hvor er det, dette spring fremad på området eller førerstillingen skal komme fra, når det ikke ligger hverken i miljøministerens udviklingsprogram eller i industriministerens program for erhvervspolitikken?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hr. Bjørn Westh kom ind på De danske Sukkerfabrikkers projekt omkring Eureka. Lad mig om dette sige ganske enkelt, at det tror jeg er et meget interessant projekt, som vi med glæde, forhåbentlig, vil modtage en ansøgning fra på rette sted: Eureka sekretariatet, som er ved at blive etableret, ikke alene det fælles sekretariat, men også de sekretariatsfunktioner, som vi skal have her. Vi skal da fra regeringens side gøre os alle hånde bestræbelser for at få hjulpet dette projekt videre, i den udstrækning man finder at det har de tilstrækkeligt bærende elementer i sig. Men det, jeg foreløbig har hørt om det i hvert fald, lyder til, at det skulle der da nok være tale om.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjørn Westh, at regeringens holdning til pensionskassers investeringer ikke bestemmes af, hvordan de tyske forhold, de engelske forhold eller for den sags skyld forholdene i et hvilket som helst andet land er; det bestemmes formodentlig – det ville da også forbyde mig me-

get, hvis vi kunne blive uenige om det – af, hvad man i Folketinget mener og synes om, hvordan man skal forholde sig i øvrigt til det spørgsmål, om de bl.a. skal drive anden virksomhed eller ikke. Det er meget afgørende at holde sig dette forhold for øje. Jeg mener ikke, vi under nogen form skal lade os presse af, hvordan det er i Tyskland eller andetsteds.

Hr. Ivar Nørgaard kommer ind på det interessante tema, der hedder højteknologi. Det kunne vi sikkert få en meget lang og forhåbentlig rimelig frugtbar diskussion om, men det er der nok ikke tid til.

Jeg vil atter en gang erklære mig enig – det kan måske forbyde nogle – i noget, fru Anne Grete Holmsgård sagde, nemlig at hvis vi herhjemme tror, at vi kan kopiere det, de store lande gør, hvis vi tror, at vi ved hjælp af teknologiudvikling og andet lige præcis kan gøre det, som Frankrig, England, Tyskland og USA gør, så tror vi grumme fejl. Vi har ikke i dette samfund ressourcer til under nogen form at matche det, de store industrialiserede samfund gør. De ressourcer, der herhjemme er til rådighed, er af en sådan størrelse, at vi må indrømme, at langt de fleste af disse nye tiltag er så kostbare – nogle af dem drejer sig måske om flercifrede milliardbeløb, nogle af de grundlæggende nye ting – at vi ikke kan være med. Hvis vi tror, vi kan komme med ved en systematisk satsning af ressourcer på dette område, så tager vi fejl. Vi bliver hægtet af i forhold til de store lande. Jeg tror, det er meget vigtigt at gøre sig klart, at vi ikke skal forfølge den linje at være en eller anden minifesterligning af det, de gør i udlandet.

Jeg tror, man gør meget klogt i at se på den egenart, vi har i vort erhvervsliv, at lade erhvervslivets udvikling primært bestemmes af erhvervslivets ønsker, af de ønsker, som fremkommer under den frie markedsøkonomi, som de arbejder med. Hvordan havde vi ellers fået en Legovirksomhed, en Grundfosvirksomhed, en Danfossvirksomhed? Ikke ved, at nogen politiker, noget parti eller nogen embedsmand i sin ophøjethed havde kunnet påpege, at her ville der kunne blive et spændende område.

Kreativiteten i erhvervslivet er stor, og jeg er en stor optimist med hensyn til mulighederne for erhvervsudvikling i dette land, men ideerne og dynamikken skabes i erhvervsliv-